

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 24-12-61586 רגבים (ע"ר) נ' שר הביטחון ישראל כ"ץ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט עודד שחם

עותרים

רגבים (ע"ר)

על ידי ב' ארזי, עו"ד

נגד

משיבים

1. שר הביטחון ישראל כ"ץ
2. השר במשרד הביטחון, מר בצלאל סמוטריץ
3. מפקד פיקוד המרכז, האלוף אבי בלוט
4. ראש המינהל האזרחי, תא"ל הישאם אבראהים
5. משטרת ישראל, מחוז ש"י

על ידי נ' חביב, עו"ד, מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

6-11. פלוניס המחזיקים במבנים מושא העתירה

פסק דין

1

2

בפניי עתירה מנהלית.

3

1. עניינה של העתירה במה שמתואר בה כבנייה בלתי חוקית נרחבת בצמוד לכפר דיא איבזיע.

4

הבנייה כוללת, על פי הנטען, ששה מבנים, סלילת כביש והקמת תשתיות שונות. בעתירה נטען כי

5

מדובר בשכונה חדשה שנבנתה בשטח C, במטרה להרחיב את הכפר האמור, המצוי בשטח B.

6

נטען כי הפעולה האמורה נעשית לעבר קצה הרכס תוך השגת שליטה במרחב וקביעת עובדות

7

בשטח, המשנות את המציאות הביטחונית והגיאופוליטית באזור, ומסכנת במישרין את תושבי

8

היישוב היהודי הסמוך דולב.

9

2. בעתירה מבוקשים מספר סעדים, ובהם להורות למשיבים לנקוט בכל הפעולות הנדרשות לשם

10

הוצאה ומימוש של צווי הפסקת עבודה, וצו לאיסור שימוש וצווי הריסה, ביחס לבניוי האמור. כן

11

נתבקש בית המשפט להורות למשיבה 5 לפתוח ללא דיחוי בחקירה פלילית נגד מחזיקי המבנים

12

וכל המעורבים בהקמתם, וזאת בגין ביצוע עבודות בנייה ללא רישיון ובגין שימוש בלתי חוקי

13

במבנים. עוד נתבקש בית המשפט להורות למשיבים להעביר לידי העותרת את "פרטי עברייני

14

הבנייה, בוני ו/או מחזיקי הבנייה הבלתי חוקית ומבצעי העבודות הבלתי חוקיות".

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 24-12-61586 רגבים (ע"ר) נ' שר הביטחון ישראל כ"ץ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 3. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, על רקע החומר שבפניי, החלטתי לדחות את העתירה,
2 באין עילה להתערבות שיפוטית. אעמוד עתה על הטעמים ביסוד מסקנה זו.
- 3 4. אין חולק בדבר חשיבותן של פעולות אכיפה בתחום התכנון והבנייה. בה בעת, בפעולתה
4 בתחום זה, נתון לרשות האוכפת שיקול דעת רחב בקביעת סדרי העדיפויות להפעלת סמכויותיה,
5 במסגרת המשאבים המוגבלים העומדים לרשותה. על רקע זה, נטיית בית המשפט היא לנקוט
6 ריסון שיפוטי של ממש בהתערבות בהחלטות הרשות לעניין זה (ראו בג"צ 8806/10 רגבים נ'
7 ראש הממשלה (4.9.2011), בפסקה 7 לפסק הדין). בהקשר זה קבע בית המשפט העליון, כי "כדי
8 שבית המשפט יתערב ברמת האכיפה של חוק זה או אחר, צריך שהרשויות המוסמכות יתנערו
9 לחלוטין מחובתן לאכוף את החוק ... או יימנעו ממילוי חובתן באופן בלתי סביר..." (בג"צ
10 6579/99 פילבר נ' ממשלת ישראל (1.11.1999)).
- 11 5. מתגובה מקדמית שהוגשה עולה כי ננקטו פעולות ממשיות בשטח. כך, במהלך שנת 2024,
12 נמסרו שמונה צווי הפסקת עבודה (להלן – הצווים) על ידי יחידת הפיקוח במנהל האזרחי. הדבר
13 נעשה על יסוד סעיפים 38(1), 38(3) לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים מס' 79 לשנת 1966 (להלן
14 – חוק התכנון הירדני). הצווים נושאים תאריך 16.4.24.
- 15 6. בתגובה המקדמית פורט, כי לאחר הוצאת הצווים, הוזמנו המחזיקים לדיונים בפני ועדת משנה
16 לפיקוח, וזאת ביחס לכל אחד מן הבינויים מושא העתירה. התקיימו דיונים לגביהם. בתום
17 הדיונים, הוצאו צווי הריסה ביחס לכל הבינויים. צווים אלה נושאים את התאריכים 19.5.24 (ששה
18 צווים) ו- 8.7.24 (שני צווים). בהמשך לכך, הוגשו בקשות להיתרי בנייה ללשכת התכנון, בנוגע
19 לכל אחד מן הבינויים הבלתי חוקיים מושא העתירה. בהמשך לקבלת ממצאים תכנוניים מלשכת
20 התכנון, ועדת המשנה לפיקוח התכנסה כדי לדון בבקשות להיתרי בנייה. הבקשות נדחו. בעקבות
21 דחיית הבקשות, הוגשו עררים ביחס לששה מן הבינויים. העררים טרם נדונו על ידי הגורם
22 המוסמך. בתגובה המקדמית הוטעם, כי נוכח הוראת סעיף 38(4) לחוק הירדני, מעוכבים הליכי
23 האכיפה ביחס לבינויים אלה.
- 24 6. ביחס לשנים מן הבינויים לא הוגשו עררים, ובמצב זה עולה מן התגובה המקדמית כי הם
25 כשירים לאכיפה על פי סדרי העדיפויות של המשיבים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 24-12-61586 רגבים (ע"ר) נ' שר הביטחון ישראל כ"ץ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 7. העותרת מבקשת בתגובה שהגישה כי בית המשפט יקבע, מועד סביר למתן החלטה בעררים, 1
2 באותם מקרים בהם הוגשו עררים, וזאת על מנת לוודא כי ההליכים בגין מבנים אלה מתקדמים 2
3 וכי לא מדובר בהליכי סרק נוספים. מבוקש גם כי ייקבע שאם העררים יידחו, יפעלו המשיבים 3
4 למימוש צווי הריסה תוך זמן סביר של עד 12 חודשים. לא מצאתי ממש בבקשות אלה. חזקה על 4
5 המשיבים כי יפעלו, בכל הנוגע לטיפול בעררים, תוך פרק זמן סביר, הכול במסגרת הוראות הדין 5
6 החלות על העניין. בשלב זה אין כל צורך בהוראה שיפוטית מיוחדת לעניין זה. אין גם מקום למתן 6
7 הוראות למקרה בו יידחו העררים. הסמכות לפעול בהקשר זה נתונה למשיבים, על יסוד מלוא 7
8 התשתית שתהיה בפניהם בנקודת הזמן הרלוונטית. אין מקום כי בית המשפט יכנס לנעלי 8
9 המשיבים, ומה גם שהתשתית המלאה, לגבי כל ערר, אינה בפניי. הואיל ומדובר בעניין התלוי 9
10 ועומד כעת, ממילא הוא גם אינו בשל למתן ציווי שיפוטי, בשלב זה. 10
- 11 8. העותרת מפנה לכך שאחוז קטן בלבד של העררים המוגשים מתקבלים. גם אם כך הדבר, לא 11
12 נובעת מתיאור זה מסקנה תקפה לעניין העררים הספציפיים הנזכרים לעיל, או איזה מהם. אין 12
13 בפניי כל תשתית המאפשרת התייחסות לסיכויי העררים האמורים. קל וחומר שאין מקום לציווי 13
14 אופרטיבי ברוח המבוקש על ידי העותרת, הנגזר לשיטתה מסיכויים נטענים אלה. 14
- 15 9. העותרת מבקשת כי ייקבע זמן סביר למימוש הצווים ביחס למבנים שלגביהם נמסר כי אין 15
16 מניעה לממש את צווי ההריסה שהוצאו להם. אף כאן, מדובר בעניין הנתון לשיקול דעתם של 16
17 המשיבים, בהתאם לסדרי העדיפויות הצריכים לעניין, ולמשאבים העומדים לרשותם. גם כאן, אין 17
18 מקום כי בית המשפט יכנס לנעלי המשיבים. ממילא, לא מצאתי, בשלב זה, הצדקה לקבוע פרק 18
19 זמן מוגדר למימוש הצווים. בכך אין כדי למנוע מן העותרת לשוב ולפנות בעניין זה לבית המשפט, 19
20 אם וככל שלשיטתה פרק הזמן הסביר הדרוש יחלוף בלא פעולה כנדרש מאת המשיבים. 20
- 21 10. העותרת מפנה לכך, שמאז פנייתה הראשונה למשיבים, ועד לביצוע הפעולות הנזכרות לעיל, 21
22 חלפו כשנתיים וחצי. לטענה זו יש יסוד. ברם, אין בכך כדי ללמד על עילה להתערבות שיפוטית 22
23 בנקודת הזמן בה הוגשה, בסופו של יום, העתירה. 23
- 24 11. סיכומם של דברים. בראיית מכלול הנתונים הצריכים לעניין, אמת המידה שנקבעה בפסיקת 24
25 בית המשפט העליון להתערבות בפעולות האכיפה של המשיבים, אינה מתקיימת במקרה זה. 25
26 כמתואר לעיל, אין יסוד לקבוע, כי המשיבים מתנערים לחלוטין מחובתם לאכוף את החוק, או 26
27 מנעעים באופן בלתי סביר ממילוי חובה זו. משכך, יש לדחות חלק זה של העתירה. 27

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 24-12-61586 רגבים (ע"ר) נ' שר הביטחון ישראל כ"ץ ואח'

תיק חיצוני:

12. העותרת טוענת כי יש לבצע פעולות אכיפה פלילית ולהגיש כתבי אישום כנגד העבריינים, לשיטתה. ראשית אציין, כי אף העותרת מסכימה, כי מדובר בסעד הנתון לסמכותו של בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (ראו סעיף 2(1) לתוספת הרביעית לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, תש"ס – 2000). העותרת טוענת כי מדובר בסעד משני בעתירה זו. ספק בעיניי אם תיוג זה נכון, נוכח מהותו וטיבו של סעד זה. יתר על כן, שעה שביחס לסעד הנוגע להוצאת צווי הפסקת עבודה, איסור שימוש והריסה ניתן מענה ענייני מלא, כמתואר לעיל, נותר הסעד במישור הפלילי כסעד עיקרי, כמעט יחיד, בתיק זה. במצב זה, אין מקום כי אדרש לעיצומו של הסעד האמור.
13. מעבר לנדרש אציין, כי נוכח ההיקף הרחב של התופעה של בנייה בלתי חוקית המתואר בעתירה; ונוכח ההיקף המוגבל של האמצעים העומדים לרשות המשיבים, גם כאן, כמתואר בעתירה, ובשים לב לשיקול הדעת הנתון למשיבים בכגון דא, לא אוכל לקבוע כי העתירה הניחה תשתית העשויה להצדיק ציווי החלטי בנקיטת הליכים פליליים במקרה זה דווקא. הדברים אמורים ביתר שאת, שעה שעולה מן המתואר לעיל, כי לא מדובר במקרה של התנערות מוחלטת מן החובה לאכוף את החוק, או בהימנעות בלתי סבירה ממילוי חובתם של המשיבים בהקשר זה.
14. אשר לטענה שבעתירה כי על הממשלה לדאוג להקצאת משאבים מספקת, הרי שעניין זה חורג מגדר העתירה שבפניי, הן משום העובדה שהממשלה אינה צד להליך זה; הן משום שלא נעשה מיצוי הליכים ביחס לטענה זו; הן משום שלא התבקש בעתירה סעד אופרטיבי כאמור. דברים אלה יפים בשניוויים המחויבים גם הוא הדין בטענה אחרת שבעתירה, לעניין הצורך בקביעת מדיניות אכיפה, חקירה ותביעה בתחום זה.
15. בהקשר אחרון זה יש יסוד לטענת העותרת בטענה כי פנתה למשיבים מספר פעמים בבקשה לקבלת פרטיהם של האחראים לפעולות הבנייה מושא העתירה. פניות אלה לא זכו למענה. לא ניתן טעם, מדוע לא תתקבל בעניין זה החלטה, הכול על ידי הגורם המוסמך לכך אצל המשיבים, בהתאם לסמכותו ושיקול דעתו. עם זאת, שעה שלא התלבנו בפניי השאלות הפרוצדורליות והמהותיות הנוגעות לעניין זה; ובשים לב לכך שבתגובה שהגישה העותרת, ובה מיקדה את הסעדים המבוקשים בעתירה, לא נזכר עניין זה (ראו סעיף 4 לתגובה מיום 17.3.25), לא מצאתי מקום לצייווי אופרטיבי קונקרטי, לבד מהנחה כי החלטה בעניין תתקבל תוך זמן סביר.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 24-12-61586 רגבים (ע"ר) נ' שר הביטחון ישראל כ"ץ ואח'

תיק חיצוני:

1 16. טרם סיום אציון, כי אין מחלוקת כי העותרת פנתה למשיבים בשורה של מועדים בשנים 2021
2 ואילך (בסך הכול שש פניות). לשיטת המשיבים ניתן מענה, כי הפנייה הועברה לטיפול הגורמים
3 הרלוונטיים, וכי במידת הצורך יינקטו פעולות פיקוח ואכיפה בהתאם לנהלים, ומימוש האכיפה
4 ייקבע בהתאם לסדר העדיפויות ובכפוף לשיקולים מבצעיים. ברם, לכל הפחות המענה האחרון,
5 מיום 21.7.24, היה יכול וצריך לכלול פירוט של הפעולות שבוצעו, הכול כמתואר לעיל. אין בפניי
6 הסבר היכול להניח את הדעת מדוע מענה כזה לא נמסר, ומדוע הסתפקו המשיבים במענה גנרי
7 כמתואר. מחדל זה מתחדד נוכח העדר מענה לפנייה נוספת של העותרת, מיום 18.9.24. אין
8 להוציא מכלל אפשרות, כי מתן מענה מניח את הדעת במועד, היה עשוי לייתר עתירה זו.

9 17. התוצאה של כל האמור היא, כי העתירה נדחית על הסף, באין עילה להתערבות שיפוטית.
10 משעולה כי בעניין העיקרי מושא העתירה, לשיטת העותרת, נקטו ונוקטים המשיבים בפעולות
11 מעשיות, מחד; ומשלא נמסר לעותרת מענה מניח את הדעת לחלק מפניותיה טרם העתירה, דבר
12 שאפשר שהיה מייתר את הצורך בעתירה, מאידך, לא אעשה צו להוצאות.

13 ניתן היום, י"ט אדר תשפ"ה, 19 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

14

עודד שחם, שופט

15
16

